Κισσεύς. Κισσός.

ως ήρωας.

Μεταφ. Απλ. Trophées Macedoniens

«Κατὰ συνέδραν τῆς Κυρίας Ἐπιτροπείας ἐπὶ τῶν Μακεδονικῶν Ἀθλητικῶν Ἀγώνων δόντες τὴν ὑπερθέσεις ἐφάνησαν ὑπὲρ τοῦ ἀποτελεσθῆναι τὸν ἀγῶνα ἐν Β. 24. ἡμερ. μονα. ἀπὸ ἐξήμισυ ἕως τοῦ ἑβδόμου τοῦ Θερμαϊκοῦ ἀγ. 1913 σ. 350-1.

τὸ εἰσήγαγε λόγῳ ἐπὶ συνάρεσιν καὶ ἀναγόμενος ἐξ οἰκείων ἐπὶ τοὺς ἡρῴους τῆς Βεροίας ἢ τῆς Πιερίας.

Ἐπὶ τὴν χεῖραν αὐτὴν καὶ ἄρχει ἡ πηγὴ τοῦ ῥάδους. ὁ ἐξ ἐκείνων καθέλκεται ἀπὸ τὸν ἀγῶνος καὶ ὁ Καβάλας ἐγένετο νυμφίος τῆς Κισσοῦς. Ἐμμενέκλεια γυναῖκα ὡς βασιλεὺς Περσέως, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐσσοδεύθωσιν ἐκεῖ ἐπὶ τὸ ἑβδόμου τὸ θερμαϊκὸν ἐξήμισυ ὅσον ἡ ὁδὸς Κισσοῦ (2). ἄγγλοι ἐκαράδοξον μακρόθεν

---

(2) Κισσεὺς ἢ Κισσός ἦτον ἡ ὀνομασία ἑνὸς μυθικοῦ βασιλέως τῆς Θράκης, τοῦ ὁποίου ἡ κόρη Εὐάδνη ὀνομαζόμενη (3) ἔκαμε τὸν Ἡρακλῆ νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ ἐκ τῆς Κισσοῦ συνεχωρήθη ὡς ἕνας ἀπὸ τοὺς ἥρωας τῆς μακεδονικῆς βασιλείας. ἐκαρέτησε δὲ καὶ ἡ ἀρχαία Κισσοῦς πόλις εὑρισκομένη ἀπὸ Κισσοῦ, ἐξ οὗ ἀρχαίας εἰς τὸ μέσον τῆς μεγάλης ἀποστάσεως ἡ δυτικὴ ὁδός, ἡ ὁποία ἐφέρετο πρὸς τὴν Μυγδονίαν. ἀλλὰ ἐκαράδοξα ἐὰν ὁ πρίγκιπας ἔσπευδε νὰ ἐπιτύχῃ μεταξὺ τῆς ἀρχῆς τῶν βασιλέων ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα τῆς μετὰ

Κίσσινος Κισσός.

τον Κάρανον σύμμαχον των Ορεστών εναντίον των Εορδαίων (3) . . . .
η ότι ανέδειξε τον Μίδαν βασιλέα της Μακεδονίας. Το όνομα Μακεδονία
αναφέρεται ιδίως εις την Παραδουναβίαν Μακεδονίαν ήτις εκτείνεται από
τον Αλιάκμονα, όθεν ήρχετο ο Κάρανος, προς τον Αξιόν όπου ο Μίδας βασι-
λεύς είχε τους περιφήμους κήπους των ρόδων. Όλα αυτά τα ονόματα αναφέ-
ρονται εις την εποχήν της λατρείας των ρόδων και των ρόδων. Είναι γνωστόν
το κάλλος των rosalia και του κισσού εν τη Θρακική λατρεία και τη Διο-
νυσιακή. Είναι γνωστόν ότι οι Θράκες έκαμναν τότε το φύλλον [illegible] και το
εχάραττον επάνω εις το σώμα των. (5)

[illegible] η Καλαίνζεα, φαίνεται ότι ήλθεν από την Θράκην [illegible]. Ότι [illegible]
[illegible] ήσαν ιεροί εις τους Μακεδόνας της [illegible] και εις τους Θράκας [illegible]
[illegible] φαίνεται ότι ο Perdrizet [illegible] εν ταις [illegible]
[illegible] γλυπτικής και [illegible] των [illegible] Θρακών... ο Αρριανός ανα-
[illegible] την χαράν των Μακεδόνων [illegible] τον κισσόν εις το όρος Μηρόν
[illegible] εδέσποζε της Νύσης των [illegible] την οποίαν είχε κτίσει ο Διόνυσος. Και τον
[illegible] δεν είχον ιδεί από της αναχωρήσεώς των εκ Μακεδονίας.
(Αρριαν. Αναβ. V 2.5.) . . . Αλλ' απόδειξις του σεβασμού των Μακεδόνων προς τον κισσόν [illegible]
[illegible] Αρπάλου [illegible] των [illegible] του Αλεξάνδρου να φυτεύση [illegible] και
[illegible] Βαβυλώνα (Θεοφρ. IX 4.1)

(3) Abel σ. 407 (Διόδωρος, Σύγκελ.) (4) Perdrizet BCH 1895 όπου παραπέμπει εις W. Tomaschek. Brumalia und Rosalia nebst Bemerkungen über d. bessischen Volkstamm (Vienne 1868)
(5) Perdrizet BCH 1911 σ. 114